

REGEL FÖR GULD- OCH VALUTARESERVEN

BESLUTSDATUM:	2023-12-14
BESLUT AV:	Direktionen
ANSVARIG AVDELNING:	Avdelningen för intern styrning och verksamhetsstöd
FÖRVALTNINGSANSVARIG:	Riskchefen
DIARIENUMMER:	2023-01376
HANTERINGSKLASS:	ÖPPEN

Regel för guld- och valutareserven

Innehåll och syfte

Denna regel innehåller riktlinjer som kompletterar *Finansiell risk- och investeringspolicy* och reglerar förvaltningen av guld- och valutareserven samt de transaktioner som görs för att valutasäkra delar av valutareserven. Regeln gäller val av metod och hantering av finansiella risker och placeringar, samt mandat för placeringar.

Målgrupp

Medarbetare med direkt eller indirekt koppling till förvaltningen av Riksbankens finansiella tillgångar och skulder.

Innehållsförteckning

Regel för guld- och valutareserven	1
Innehåll och syfte	1
Målgrupp	1
Innehållsförteckning	2
1 Inledning	3
1.1 Bakomliggande regelverk	3
1.2 Definitioner	3
2 Roller och ansvar	4
3 Placeringsregler	4
4 Policyportföljen	7
5 Tillåtna avvikelser från policyportföljen	8
6 Regler för valutasäkring	8
7 Regler för kreditrisk	9
8 Regler för likviditetsrisk	11
9 Regler för marknadsrisk	12
10 Efterlevnad	13
11 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser	13

1 Inledning

Guld och tillgångar i utländsk valuta (valutareserven) är en del av Riksbankens tillgångar.¹ Förvaltningen av guld- och valutareserven ska bidra till att värna Riksbankens finansiella oberoende. Därför begränsas i denna regel de risker förvaltningen av guld- och valutareserven ger upphov till. Denna regel om guld- och valutareserven innehåller Riksbankens närmare mål och principer enligt 9 kap. 1 § lagen (2022:1568) om Sveriges riksbank för förvaltningen av guld- och valutareserven.

1.1 Bakomliggande regelverk

- Finansiell risk- och investeringspolicy
- Lag (2022:1568) om Sveriges riksbank (riksbankslagen)

1.2 Definitioner

- Valutareserv: Riksbankens fordringar i form av kassabehållning och räntebärande värdepapper i utländsk valuta, av emittenter hemmahörande utanför Sverige, samt upplupna räntor, derivatinstrument och repor som hör till dessa.²
- Guldreserv: Riksbankens innehav av fysiskt guld samt derivatinstrument med guld som underliggande tillgång.
- Kreditrisk: risken för förlust på grund av att en motpart eller emittent inte fullgör sina finansiella förpliktelser. Kreditrisken delas upp i emittent-, motparts- och avvecklingsrisk.
- Likviditetsrisk: risken för att Riksbanken inte kan avyttra tillgångar i tid eller endast till ett väsentligt reducerat pris. En tillgångs likviditet (omsättningsbarhet) har två komponenter, den tid som krävs för att avyttra tillgången (realiserbarhet), samt en försäljnings påverkan på tillgångens marknadspris (marknadslikviditet). Hög marknadslikviditet betyder att en enskild försäljning har liten påverkan på marknadspriset. En tillgång med god omsättningsbarhet har både kort realiserbarhet och hög marknadslikviditet.
- Marknadsrisk: risken för värdeminskning i finansiella instrument, kassabehållning och guld till följd av förändringar i marknadspriser. Marknadsrisken delas upp i valutarisk, ränterisk och guldprisrisk.
- Emittent: utgivare av ett värdepapper.

¹ 10 kap. 1 § riksbankslagen.

² Kassabehållning avser insättningar och banktillgodohavanden inklusive deposits.

2 Roller och ansvar

- 2.1 Chefen för avdelningen för marknader (AFM) och riskchefen ska inom och var och ens ansvarsområde i förekommande fall komplettera denna regel med regler och rutinbeskrivningar.
- 2.2 För de tillgångar som AFM förvaltar ska chefen för AFM, i enlighet med denna regel, besluta om var och en av punkterna nedan:
- vilka länders statspapper som får användas,
 - vilka valutor som får användas,
 - vilka instrumenttyper som får användas,
 - vilka emittenter som får användas,
 - vilka motparter som får användas,
 - vilka externa förvaltare som får användas och i vilken utsträckning (givet att beslutet inte avser sådant ärende rörande strategiska frågor utanför verksamhetsplanen som direktionen beslutar om),
 - värdepappersutlåning som utförs av annan för Riksbankens räkning,
 - vilka priskällor som ska användas för värdering.
- 2.3 Dokumentation av beslut
- Alla beslut enligt reglerna i detta dokument ska dokumenteras, varvid särskilt ska gälla:
 - att godkända emittenter tas upp på en förteckning med angivande av vilka instrumenttyper som är godkända för emittenten och vilka limiter som gäller,
 - att godkända motparter tas upp på en förteckning med angivande av vilken typ av transaktioner som kan göras med motparten och vilka limiter som gäller,
 - att godkända instrumenttyper tas upp på en förteckning med angivande av vilka eventuella restriktioner som gäller för användandet,
 - att godkända valutor tas upp på en förteckning med angivande av eventuella restriktioner.
 - Chefen för AFM ska tillse att förteckningar enligt ovan hålls uppdaterade och tillgängliga enligt Riksbankens tillämpliga hanteringsregler för information.

3 Placeringsregler

- 3.1 Introduktion
- Reglerna i detta avsnitt fastställer de grundläggande principerna för vilka placeringar som är tillåtna.

- Investeringar får endast göras där tillgångsslag, instrumenttyp, valuta, land, emittent, motpart eller extern förvaltare har beretts och godkänts i enlighet med Riksbankens *regel för ansökningsförfarande*.
- För att en instrumenttyp ska kunna bli godkänd ska det finnas etablerade metoder för värdering och riskmätning. Instrumenttypen ska även kunna bokföras enligt de redovisningsprinciper som anges i riksbankslagen.

3.2 Tillåtna länder

- Investeringar får endast göras i länder som ingår i OECD.

3.3 Tillåtna valutor

- Investeringar får endast göras i OECD-länders valutor.

3.4 Tillåtna tillgångsslag

- Räntebärande värdepapper
- Kassabehållning³
- Guld
- Rättigheter och skyldigheter som anknyter till nämnda tillgångsslag samt valuta (till exempel derivat och repor)

3.5 Tillåtna emittenter

- Emittenter ska ha legal hemvist i ett godkänt land.
- Emittent av räntebärande värdepapper ska ha ett externt kreditbetyg som uppgår till minst A- eller motsvarande. Kravet på externt kreditbetyg på emittenten kan också uppfyllas genom att emittentens förpliktelser garanteras av en annan part som har ett sådant kreditbetyg. En sådan garanti ska vara utformad på ett sätt som gör att kreditrisken inte bedöms vara större än vid en direkt exponering mot garantigivaren.

3.6 Tillåtna motparter

- Motparter, de parter som Riksbanken ingår avtal med, ska ha legal hemvist i ett godkänt land.
- Motparter, utom BIS och ECB, ska ha ett externt kreditbetyg som uppgår till minst BBB- eller motsvarande.
- Motparter, utom BIS och ECB, ska ha ett externt kreditbetyg som uppgår till minst A- eller motsvarande om motparten:
 - hanterar betalningar för Riksbankens räkning,
 - används för clearing av börshandlade och börsnoterade derivat för Riksbankens räkning,
 - utför värdepappersutlåning för Riksbankens räkning,
 - är depåbank, det vill säga förvarar värdepapper för Riksbankens räkning.

³ Kassabehållning avser insättningar och banktillgodohavanden inklusive deposits.

- Kravet på externt kreditbetyg på motparten kan också uppfyllas genom att en motparts förpliktelser garanteras av en annan part som har ett sådant kreditbetyg. En sådan garanti ska vara utformad på ett sätt som gör att kreditrisken inte bedöms vara större än vid en direkt exponering mot garantigivaren. För köp och försäljning av värdepapper med likvid mot leverans kan kravet på externt kreditbetyg på motparten också uppfyllas genom att motpartens moderbolag uppfyller detta krav.
- Motparten, undantaget nationella centralbanker och centraliserade motparter för derivathandel (CCP)⁴, som bedriver värdepappersrörelse ska stå under betryggande tillsyn av myndighet eller annat behörigt organ i hemlandet. Med betryggande tillsyn menas att en behörig myndighet utfärdar särskilda auktorisationer för tillsynsobjekten enligt fastlagda lämplighetskriterier och sedan kontinuerligt övervakar såväl tillsynsobjektens finansiella ställning som upprätthållandet av dessa tillståndskriterier (i förekommande fall på gruppnivå).
- Värdepapper som förvaras hos en depåbank ska förvaras på ett sådant sätt att Riksbanken har separationsrätt till värdepapperna enligt tillämplig konkurslagstiftning vid depåbankens eventuella konkurs. Värdepapper får förvaras på värdepapperskonton som används för fler kunder, så kallade poolade kundkonton eller omnibuskonton.
 - Generellt ska krediter inte förekomma, men för att underlätta administrationen av finansiella transaktioner hos Riksbankens depåbanker och korrespondentbanker får kredit upptas i begränsad omfattning.
- Förvaring av Riksbankens värdepappersinnehav ska alltid vara fördelade på minst två depåbanker på så sätt att Riksbanken vid var tid kan utföra sina lagstadgade uppgifter och åtaganden.
- Kreditrisker i samband med repotransaktioner ska begränsas genom att värdepapperet som ingår ska vara godkänt för investering i förvaltningen av guld- och valutareserven eller Riksbankens värdepappersportfölj i svenska kronor.
- I de fall värdepappersutlåning utförs av en motpart för Riksbankens räkning, så kallad lendingagent, ska kreditrisken begränsas genom att lendingagenten minst måste ha ett kreditbetyg motsvarande A-. Låntagaren av värdepapperet och motparten för återinvestering ska ha ett kreditbetyg på minst motsvarande BBB-. Kreditrisken ska även begränsas genom krav på säkerhet i form av tillgångar som är godkända som säkerhet för investering i förvaltningen av guld- och valutareserven.
 - Avsaknad av kreditbetyg kan accepteras för en låntagare eller motpart för återinvestering om lendingagenten kan ge Riksbanken en gällande skadelöshetsgaranti.

3.7 Inskränkningar för kreditinstitut och svenska företag som står under Finansinspektionens tillsyn

- Riksbanken ska inte ha någon icke-säkerställd exponering mot svenska kreditinstitut (för undantag se nedan). Av detta följer att de svenska kreditinstitut som står under Finansinspektionens tillsyn inte kan vara

⁴ CCP är en akronym av den engelska benämningen Central Counterparty Clearing House.

motpart i derivatkontrakt som ställs ut av annan aktör än en auktoriserad marknadsplats. De kan heller inte vara mottagare av inlåning.

- Kreditinstitut som står under tillsyn av Finansinspektionen är dock tillåtna som motparter i FX-transaktioner.

4 Policyportföljen

4.1 Enligt finansiella risk- och investeringspolicyn ska Avdelningen för finansiell stabilitet (AFS) och Avdelningen för penningpolitik (APP) årligen, eller vid behov, bedöma vilken storlek och sammansättning av utländsk valuta Riksbanken behöver hålla i beredskapssyfte (beredskapsbehovet). Beredskapsbehovet översätts sedan av AFM till en sammansättning av guld- och valutareserven som benämns policyportföljen. Policyportföljen definieras i 4.2 – 4.5.

4.2 Guldreserven ska vara 125,7 ton.

- Gullet ska förvaras i fem olika depåer varav:
 - 62,2 ton hos Bank of England,
 - 33,2 ton hos Bank of Canada,
 - 13,1 ton hos Federal Reserve Bank of New York,
 - 2,0 ton hos Swiss National Bank,
 - 15,2 ton i Riksbankens egen depå.

4.3 Tillgångarna i policyportföljen ska ha följande valutafördelning exklusive guldreserven:

Valuta	Andel av policyportföljen
USD	75 %
EUR	20 %
GBP	3 %
DKK	1 %
NOK	1 %

Tabell 1 – Policyportföljens valutafördelning

4.4 Tillgångarna i policyportföljen ska utöver guldreserven vara statsobligationer emitterade av respektive stat i sin egen valuta.

- Med statsobligationer jämställs behållning på bankkonto och fordringar på BIS
- För tillgångar i euro ska statsobligationerna vara emitterade av Tyskland.

4.5 Ränterisken för tillgångarna i varje valuta i policyportföljen ska vara 4,0 mätt som modifierad duration.

5 Tillåtna avvikelser från policyportföljen

5.1 Enligt riksbankslagen⁵ ska Riksbanken förvalta tillgångar i syfte att kunna fullgöra sina uppgifter och befogenheter och generera tillräcklig avkastning för att finansiera sin verksamhet. Tillgångarna ska också förvaltas med låg risk. Utan att göra avkall på dessa krav ska även särskild vikt fästas vid att främja en hållbar utveckling. Under förutsättning att beredskapen är tillräckligt god får förvaltningen av valutareserven i dessa syften avvika från policyportföljen enligt följande:

- Valutareserven får innehålla tillgångar i andra valutor än de som ingår i policyportföljen. Tillgångarna i de valutor som ingår i policyportföljen måste dock minst uppgå till de lägsta tillåtna andelarna i Tabell 2.

Valuta	Lägsta tillåtna andel
USD	55 %
EUR	15 %
GBP	3 %
DKK	1 %
NOK	1 %

Tabell 2 - Avvikelsemandat valutafördelning

- Ränterisken för tillgångarna i varje enskild valuta får inte vara högre än 6,0 mått som modifierad duration.
- Tillgångarna får till maximalt 25 procent, det vill säga den andel som kvarstår om avvikelsemandatet för valutafördelningen i Tabell 2 utnyttjas till fullo, utgöras av andra instrument än statsobligationer.⁶ Tillgångarna får även utgöras av:
 - statsobligationer i euro emitterade av andra länder än Tyskland,
 - obligationer emitterade av statsgaranterade organisationer,
 - obligationer emitterade av mellanstatliga organisationer,
 - obligationer emitterade av lokala eller regionala myndigheter,
 - US-agencies,
 - övrig kassabehållning.
- Inför en större förändring i nyttjandet av avvikelserna ovan eller om en förändring bedöms vara av särskilt intresse ska chefen för AFM informera direktionen.

6 Regler för valutasäkring

6.1 Enligt *Finansiell risk- och investeringspolicy* ska AFM minst årligen, eller vid behov, bereda direktionens beslut om hur stor del av valutareserven som ska vara skyddad mot marknadsvärdesförändringar som uppkommer genom förändringar av kronans värde mot andra valutor (valutasäkringsgraden). De finansiella innehav och transaktioner av valuta

⁵ 9 kap. 1 § riksbankslagen

⁶ Med statsobligationer jämställs behållning på bankkonto och fordringar på BIS.

som syftar till att valutasäkra delar av valutareserven (valutasäkringsgraden) har särskilda limiter som beskrivs i avsnitt 7.3.

- 6.2 Ramarna för valutatransaktioner fastställs i *Regel för valutatransaktioner utanför det penningpolitiska styrsystemet*.
- 6.3 Chefen för AFM beslutar om formerna för de transaktioner som berör valutasäkring.

7 Regler för kreditrisk

7.1 Introduktion

- Reglerna i detta avsnitt fastställer de generella principerna för hantering av kreditrisk.
- Reglerna syftar till att säkerställa:
 - att samtliga kreditrisker identifieras,
 - att tillförlitliga mätmetoder för kreditrisk används,
 - att identifierade kreditrisker hanteras och rapporteras på ett sätt som ger god förståelse för kreditriskerna,
 - att de limiter och andra kontroller som direktionen beslutat om gällande kreditrisk följs upp och rapporteras.

7.2 Mätning av kreditrisk

- Metod för mätning av kreditrisk ska vara Basel II:s schablonmetod för beräkning av kapitalkrav.
- Den löpande mätningen av kreditrisken ska kompletteras med stresstester som riskchefen ansvarar för. Dessa ska dels bestå av scenariobaserade tester, där påverkan på kreditriskfaktorerna analyseras under olika makroekonomiska scenarier och dels av känslighetstester, där vissa utvalda variabler stressas var för sig.

7.3 Särskilda limiter för valutasäkringstransaktioner

- Sammanlagd exponering mot enskild motpart får, oberoende på kreditbetyg, högst uppgå till ett nominellt belopp om 4 miljarder USD och 1 miljard EUR.
- Om två eller flera motparter har en närstående relation får summan av Riksbankens exponering mot dessa högst uppgå till ett nominellt belopp om 4 miljarder USD och 1 miljard EUR.
- Sammanlagd avvecklingsexponering mot enskild motpart får, oberoende av kreditbetyg, högst uppgå till ett nominellt belopp motsvarande 2 miljarder USD.

7.4 Emittentlimiter

- För emittenten BIS gäller obegränsad limit för nettoexponering⁷.

⁷ Definieras i *Regel för mätning av kreditrisk* som riskchefen beslutar om.

- Nettoexponeringen för valutor som ingår i policybehovet ska, oavsett kreditbetyg, kunna uppgå till beredskapsbehovet i avsnitt 4.3. I det fall beredskapsbehovet inte ryms inom den limit som följer av kreditbetyget ska riskchefen besluta om en limit som är något större än beredskapsbehovet för att möjliggöra praktisk hantering av den berörda valutan.
- Sammanlagd nettoexponering mot enskild emittent som inte regleras i föregående punkter får, beroende på kreditbetyg, högst uppgå till de belopp som anges i tabell 3 nedan.

Kreditbetyg	Limiter för nettoexponering mot <i>enskild stat</i>	Limiter för nettoexponering mot övriga <i>enskilda emittenter</i>
AAA	Obegränsad	6 000
AA+ till AA-	25 000	3 500
A+ till A-	10 000	1 500

Tabell 3 – Emittentlimiter, MSEK

- Inom ramen för limiterna i föregående punkter får chefen för AFM fastställa lägre limiter för enskilda emittenter.

7.5 Motpartslimiter

- Sammanlagd nettoexponering mot enskild motpart får, beroende på kreditbetyg, högst uppgå till de belopp som anges i tabellen nedan. Även koncentrationslimiterna, det vill säga limiterna för den sammanlagda motpartsexponeringen netto för olika intervaller av kreditbetyg, framgår av Tabell 4.

Kreditbetyg	Limiter för nettoexponering mot <i>enskild motpart</i>	Koncentrationslimiter för motparter
AAA	2 500*	
AA+ till AA-	2 000	
A+ till A-	800	
BBB+ till BBB-	400	2 000

Tabell 4 – Motpartslimiter, MSEK

* För BIS och centralbanker gäller obegränsade nettolimiter.

- Inom ramen för dessa limiter får chefen för AFM fastställa lägre limiter för varje enskild motpart.

7.6 Avvecklingslimiter

- Sammanlagd avvecklingsexponering mot enskild motpart får, beroende på kreditbetyg, högst uppgå till de belopp som anges i tabellen nedan. Även koncentrationslimiterna, det vill säga limiterna för den sammanlagda avvecklingsexponeringen för olika intervaller av kreditbetyg, framgår av Tabell 5.

Kreditbetyg	Limiter för avvecklings- exponering mot <i>enskild motpart</i>	Koncentrationslimiter för avveckling
AAA	5 000*	
AA+ till AA-	4 000	
A+ till A-	1600	
BBB+ till BBB-	800	4 000

Tabell 5 – Avvecklingslimiter, MSEK

** För BIS och centralbanker gäller obegränsade avvecklingslimiter.*

- Inom ramen för limiterna i föregående punkt får chefen för AFM för varje enskild motpart fastställa lägre avvecklingslimiter.

7.7 Samlimitering

- Om två eller flera emittenter har en närstående relation ska summan av Riksbankens nettoexponering mot dessa emittenter rymmas inom emittentlimiten för den av dessa emittenter som har högst emittentlimit.
- Exponering mot statsgaranterade emittenter samt exponering genom innehav av statsgaranterade värdepapper ska samlimiteras med den garantigivande staten.
- Om två eller flera motparter har en närstående relation ska summan av Riksbankens nettoexponering mot dessa motparter rymmas inom motpartslimiten för den av dessa motparter som har högst motpartslimit.
- Om en institution eller en grupp av institutioner med en närstående relation förekommer som både emittent och motpart ska, utöver vad som ovan anges, summan av emittent- och nettomotpartsexponeringen för dessa rymmas inom emittentlimiterna i 7.4.
- Om två eller flera motparter har en närstående relation ska summan av Riksbankens avvecklingsexponering mot dessa motparter rymmas inom avvecklingslimiten för den av dessa motparter som har högst avvecklingslimit.

7.8 Ansvar och limitöverträdelser

- För samtliga kreditlimiter beslutar riskchefen om metod för tillämpning av externt kreditbetyg samt den exakta innebörden av begreppen nettoexponering, avvecklingsexponering och närstående relation.
- Om en limit sänkts med anledning av sänkt kreditbetyg för ett land, en emittent eller en motpart och en omedelbar avyttring av position är till skada för Riksbanken får chefen för AFM besluta om att limiten får överskridas under en begränsad tid. Besluten ska dokumenteras, motiveras och tidsbestämmas samt rapporteras till riskchef och direktionen.
- Om en motpart som ställt värdepapper som säkerhet till förmån för Riksbanken fallerar och Riksbanken innehar värdepapperna får kreditrisklimiterna temporärt överskridas. Chefen för AFM beslutar om i vilken takt överskridandet ska elimineras. Besluten ska dokumenteras, motiveras och tidsbestämmas samt rapporteras till riskchef och direktionen.

8 Regler för likviditetsrisk

8.1 Introduktion

- Reglerna i detta avsnitt fastställer de generella principerna för hantering av likviditetsrisk.
- Reglerna syftar till att säkerställa:
 - att Riksbankens guld- och valutareserv är tillräckligt likvid,

- att tillförlitliga mätmetoder för likviditetsrisk används i Riksbanken,
- att identifierade likviditetsrisker hanteras och rapporteras på ett sätt som ger en god förståelse för likviditetsriskerna i Riksbanken,
- att de limiter och andra kontroller inom likviditetsrisk som direktionen beslutat om följs upp och rapporteras.

8.2 Mätning av likviditetsrisk

- Metoden för mätning av Riksbankens likviditetsrisk ska beslutas av riskchefen efter samråd med chefen för AFM.

8.3 Limiter och uppföljning

- Riksbankens innehav i enskilda värdepappersutgåvor ska vara begränsade i förhållande till totalt emitterad volym och andelen utrepade tillgångar begränsas så att Riksbanken alltid kan fullgöra sitt uppdrag, enligt regel för mätning av likviditetsrisk. Riskchefen ska besluta om närmare regler för sådan begränsning av innehav.
- Chefen för AFM ansvarar för att möten sammankallas med representanter från Avdelningen för finansiell stabilitet (AFS), avdelningen för penningpolitik (APP), avdelningen för marknader (AFM) samt riskchefen för ett informationsutbyte om behovet av finansiellt stöd och det rådande marknadsläget.

9 Regler för marknadsrisk

9.1 Introduktion

- Reglerna i detta avsnitt fastställer de generella principerna för hantering av marknadsrisk.
- Reglerna syftar till att säkerställa:
 - att tillförlitliga mätmetoder för marknadsrisk används i Riksbanken,
 - att identifierade marknadsrisker hanteras och rapporteras på ett sätt som ger en god förståelse för marknadsriskerna i Riksbanken,
 - att de limiter och andra kontroller rörande marknadsrisk som direktionen beslutat om rapporteras och följs upp.

9.2 Mätning av marknadsrisk

- Vid beräkning av marknadsrisken ska tillgångar och skulder värderas enligt de metoder som anges i Riksbankens regel för värdering av Riksbankens finansiella tillgångar och skulder.
- Metod för mätning av Riksbankens marknadsrisk ska vara Value-at-Risk (VaR). Riskchefen ska besluta om parametrarna i VaR-modellen.
- Marknadsrisker som inte fångas av VaR-modellen ska analyseras separat med tillämpliga mått, som riskchefen beslutar om.
- Den löpande mätningen av marknadsrisker ska kompletteras med stresstester, som riskchefen ansvarar för. Dessa ska bestå av både scenariobaserade tester, där påverkan på marknadsriskfaktorerna

analyseras under olika makroekonomiska scenarier, och känslighetstester, där vissa utvalda variabler stressas för sig.

9.3 Limiter och uppföljning

- Guld- och valutareservens marknadsrisk, mätt enligt 9.2, får inte överstiga policyportföljens marknadsrisk med undantag för mindre och tillfälliga avvikelser som riskchefen bedömer nödvändiga. Detta definierar den övergripande marknadsrisklimiten.
- Limiterna för marknadsrisk får temporärt överskridas om en motpart som ställt säkerhet till förmån för Riksbanken fallerar och det medför att Riksbanken innehar värdepapper som inte ryms inom fastställd limit. Chefen för AFM beslutar om i vilken takt överskridandet ska elimineras. Besluten ska dokumenteras, motiveras och tidsbestämmas samt rapporteras till riskchef och direktionen.

10 Efterlevnad

Berörda avdelningschefer ska säkerställa att denna regel genomförs och efterlevs inom deras respektive avdelning. Riskenheten ska följa upp efterlevnaden och att rapportera denna till direktionen.

11 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Denna policy träder i kraft den 1 januari 2024 och ersätter *Regel om guld- och valutareserven* som beslutades den 18 september 2023 (dnr 2023-01056).